

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 30.

W PONIEDZIAŁEK DNIA 18. KWIETNIA 1796.

Z Paryża dnia 25 Marca:

Ubelain szef niegdyś jazdy Stofleta, został złapanym i w Chateigneraye rostrzylanym. Hrabia Ciré jest także aresztowanym. — P. Stael znajduje się teraz u swego ojca P. Neckiera, ale w tym miesiącu spodziewana nazad do Paryża.

Przyczyna dla czego jeszcze Aubert Dubayet nieodebrał iako poseł do Konstantynopoli, jest, iż musiał zdać pierwej sprawę ze swego urzędu iako minister wojenny.

Dotąd trwające rozdawanie chleba kosztem rządu, którego funt po 3 su w asygnatach płacono, jest jeszcze do jednego miesiąca oznaczone.

Obydwa młodsi synowie niegdyś Xcia Orleans, Antoni Filip i Alfons Orleans, siedzą jeszcze zawsze w twierdzy S. Jana przy Marsylii, i wieść iakoby w Antibach na wolność byli wypuszczeni jest fałszywa.

Plan następującej kampanii już jest od dyrektoryatu przyjętym, i tak ma być jeżeli pokoy nienastąpi wykonanym, iakgo Carnot ułożył.

Słychać iż dwór Hiszpański miał także bydź wezwany, do przykładania się spólnie zdworami Duńskim, Pruskim i Szwedzkim swym pośrednictwem do zrobieńia powszechnego pokoju.

Charles w prowancyi piszą pod d. 12.

„Mieliśmy dotąd bardzo łagodną zimę ale na końcu przeszłego miesiąca nastąpiło tęgie zimno; śniega napadało na kilka stop; d. 7 stanęła już Rona zupełnie. Wiele ludzi potopiło się w śniegu, i wiele tysięcy owiec po zdychało, a osobliwie w równinach Crave, z zimna i zgłodu, ponieważ im niemogli prędko zaradzić. Wspomniane równiny żywiły zawsze po kilka kroć sto tysięcy owiec, koź &c. które nawet w zimie, iako w okolicach południowych zawsze pod gołym niebem bywały. Frukt i drzewka, które zawczasu porozwijały się bardzo na tym cierpią, a naywięcej oliwne drzewa. Anarchiści pomnażają jeszcze nieszczęścia, włączają się po polach, kradną trzody, i strzelają zabłąkane bydło.“

Do Vincennes milę od Paryża przybyło tyle wojska iż się tam pomieścić niemoże.

Od ogłoszenia ustawy względem mandatów, niechcą teraz tuteysi bankierowie wystawianych na siebie wexlow na gotowe pieniądze, gotowemi pieniędzmi płacić tylko mandatami. Odwołują się na ostatnią rezolucyą dyrektoryatu, którą zabezpieczył iż reskrypcye będą służyć za zaręczenia mandatów. Reskrypcye traciły teraz dla obrotów lichwiarzy po 15 procentów; lecz temu złemu będzie już przez ostre kary względem mandatów i przeciwno sprzedaży pieniędzy zapobieżono.

Ff

Kiedy iedne pisma zapewniaią iż kommisarz Freron uszedł ze 4 milliony z kraiu, zapewniaią znowu drugie, iż przedwczorem przybył tu do Paryża.

Sesya rady pięciuset d. 22 marca. Thibeaudeau, Lemerer, Pelet, Pemartin i Laurencot zostali członkami kommisyi, która ma teraznieysze położenie departamentow południowych rostrzasnać.

Defermont proponował imieniem kommisyi skarbowey dwie rezolucye. Z pierwszego iego projektu dekretowano na wczoraszey sesyi następujące artykuły: 1) Ustawy d. 3 lipca i 3 grudnia, któremi się tymczasowo zapłaty zawiesiły, cofaia się. 2) Wszystkie obligi, które przed 1 Stycznia 1792 były kontraktowane, maia byđz iako kapitał, tak i prowizya mandatami zapłacone. 3) Obligi, które później zaciągnione, maia także byđz mandatami zapłacone, ale w proporcyi kontraktow. 4) Dzierżawy, maia teraz byđz wtey proporcyi iak przedtem w asygnatach, mandatami opłacane, a reszta tak iak dotąd w zbożu. — Reszta artykułow zostały zawieszone.

Sesya d. 23. Ponieważ iuż tuteysze pisma zaczęły okrzykać mandaty, które zawsze podług mądrego urzadzenia, są na pewney hipotece ugruntowane, proponowali ieszcze na sesyi d. 22 Rouhier i Bentabolle surowe ustawy, przeciwko takowemu ochydzieniu.

" Lichwiarze, rzekł Rouchier, ponieżyli nasze asygnaty; znany ich złośliwy sposob rozciągnie się i na mandaty; żądam więc, aby postanowić tak surowe kary przeciwko tym, którzy będą okrzykiwać ten papierowy pieniądz, iak i tym, którzy poniżają republikańską monetę. — Bentabolle: " Przyieliście nowe systema skarbu, potrzeba żebyście go dzielnie utrzymali. Rzekniycie do obywateli: oto iest mandat, ugruntowany na wiadomey i pewney wartości, który idzie rowno zgotowemi pieniądzmi; w tey wartości potrzeba żebyście go we wszystkich swoich

interefsach przyymowali, a kto się temu zbawiennemu i sprawiedliwemu śrōdkowi sprzeciwi, będzie iako nieprzyjaciel oyczyny poczytanem. Żądam aby surowe kary na tych oznaczyć, którzyby się poważyli okrzykiwać mandaty. „

Na propozycyą Monnot imieniem kommisyi skarbowey, przyjęto projekt z spiesznością, przepisuiący karę względem dyskredytu mandatów. Oto są iego szczegolnieysze artykuły: 1) Przepisane kary przeciwko fałszerzom asygnatow, rozciągają się i na tych, którzyby z fałszowali lub rozdawali mandaty z fabrykowane, albo też ich zaręczenia. 2) Ci, którzyby się ważyli, czy prez pisma, czy mową, okrzykiwać mandaty, lub ich zaręczenia, za naypierwszy raz będą karani niemniej iak 1000, a nie więcej iak 10,000 liwr.; a za drugi kryminalnie osadzeni na 4 letnie więzienie. 3) Ci, którzyby się wzdrygali przyymować mandatów w zapłacie, będą za naypierwszy raz zapłaceniem takiej summy, iakiey niechcieli przyiać ukaranemi, za drugi, po dwa razy tyle, a za trzecie na 2 letoie więzienie. 4) Kupna, przedaże i tranzakcye niemoga byđz czynione tylko na mandaty; wszelkie inne układy niebąda do aktów przyjęte, i urzędnicy, którzyby się poważyli wciągać ich będą karani. 5) Ci, którzyby w rzeczypospolitey i w złączonych z nią kraiach, przedawali, lub kupowali gotowe pieniądze, będą za naypierwszy raz niemniej iak 3000, a nie więcej iak 10,000 liwr: w mandatach ukaranemi, a za drugi raz na 4 letnie więzienie osadzeni.

Skutek działań rządu, a nadewszystko ustawy względem mandatów, daie się iuż tu znacznie czuć; asygnatow, ktorych się tu z całej rzeczypospolitey było namnożyło bardzo się iuż zmniejszyły; w cenie pierwszych potrzeb rzeczy, nieznać iednak naymnieyszej odmiany. Luidor spadł był w tych dniach na 4900 liwrow i przez dwa dni się tak utrzymywał; dziś iest znowu iuż 6600 liwrow.

Imieniem wyznaczoney kommisyi do roztrząśnienia podaney petycyi od sądu

kryminalnego departamentu Sekwany, względem posadzonych o występki septebrów nazwanym, proponował Colom-bel, iż jeżeli kilku obywateli, o jeden występki jest posadzonych, aby im wszystkim jeden akt obwinienia był sporządzony i żeby przytoczający się ich sprawie wszyscy byli przytomni. Przyjęto. — Jeden członek wnosił, iż za każde publiczne wezwanie obywateli czy przez dzwony czy innym sposobem, na nabożeństwo, autor takowego wezwania ma być 6 miesięcznym więzieniem ukarany, a X. któryby tym sposobem zwołanym obywatelom nabożeństwo odprawiał, ma być za pierwszy raz rocznym więzieniem, a za drugi wyprowadzeniem ukarany. — Rouhier bardzo popierał ten wniosek. — Już dawno wyszedł rozkaz, rzekł, aby wszystkie dzwony zabrano; porobmy lepiej z nich su i inną monetę. Dla czegoż chrześcijanie potrzebują dzwonów? Ja proponuję żeby zamiast dzwonów używano bębnów. — Po wszechnym śmiechu. — Nakoniec odesłano cały projekt do poprawy do kommisji.

Sesja d. 24. Raffron proponował, żeby dyrektoryat wprowadził równowagę między żywnością i innymi towarami i wartością mandatów. Z nieukontentowaniem odrzucono. — Dyrektoryat żądał w poselstwie swoim, aby odmieniono rozporządzenie, które nakazuje, żeby cyrkulujące zareczenia mandatów były indolgowane, ponieważ wielu obywateli nieumie pisać. Odesłano do kommisji skarbowej.

Z Londynu d. 25. Marca.

Z Falmut piszą iż tam d. 22 przypro-wadził Lugger, th Valiant, 4 Francuskie przyzy, które eskadra Warrena zabrała. Podług powieści kapitana tego Lugru, natrafiła eskadra nie daleko Brest na Francuski konwoj od 140 żaglow, który był od 3 fregat i innych małych wojennych stat-kow prowadzonym. Miano jeszcze wię-ciej zabrać kupieckich okrętów, i kiedy on odchodził bił się jeszcze Warren na fregacie Pomona ze 2 Francuzkami fregatami, z których jedna miała opuścić żagle.

Reszta eskadry poszła za konwoiem wpo-gon.

Słychać iż nasze woyska atakowały już Batawii; ale czy ją wzięły, tego iesz-cze nie słychać.

Z Kalkuty z wschodnich Indyy, dono-szą iż 1 część Seapoyow i ze swemi officy-erami, która była przeznaczoną przeciwko Malacca czynić, podniosła w październiku bunt, i nie dała się do posłuszeństwa na-kłonić, aż musiano kilka razy kartaczami dać do nich ognia. Od tego czasu wyszedł rozkaz od rządu, iż na potym niewolno jest bez jego zezwolenia officyerom razem się schodzić i o politycznych interesach rozmawiać. Nasze woyska w wschodnich Indyych będą trzema regimentami Angiel-skiej piechoty powiększonymi.

Szefowie szuanów dostali zapewnienie, iż będą regularnie opatrywani od Anglii amunicją i innymi wojennymi potrze-bami. — Fregata nasza, Procupine, przy-prowadziła Francuskiego kapra, Kuryer, o 14 armatach do Falmut. — Kapitan fla-gi, wice admirała Cornwallis został tu z rozkazu admiralicyi sprowadzonym, aby opowiedział iak się rzecz ma, względem eskadry wspomnionego wice admirała, od czasu, iak okręt Sovereign powrócił do Porsmut.

Z Martyniki piszą, iż Francuzi odeb-rali znowu na wyspie S. Lucyi posiłki w woysku, broni &c. pod konwoiem iednego okrętu o 50 armatach, i 2 korwet z Fran-cyi.

Szalupa Helena i 4 naszych kutrow, porwały d. 16 pomimo wielkiego ognia z baterii, wielki Francuski okręt z Ostendy. — Kupiecka flotta na śródziemnym morzu, która z Gibraltaru wyszła, przyszła już w 60 okrętów pod nasze brzegi.

I admirał Pole ma w krotce w kilka wojennych i transportowych okrętów z Portsmut do zachodnich Indyy popłynąć. Admirał Vandeput chce iść z swoją eska-drą ku brzekom Portugalskim.

Z Konstantynopola dnia 12 Marca.

Po odejściu kuryera d. 10 Lutego, Por-ta nieprzestaie czynić nayeższego przygo-

owania, które zdaie się zmierzać na uśmierzenie wewnętrznego buntu. Trzydzieści do 40 tysięcy piechoty odebrało rozkaz, żeby się zgromadzili pod Adryanopolem; połowa tych woysk przyjdzie z Albanii, a druga połowa z Macedonii i innych prowincy Europejskich; to całe woysko ma stanąć na przeznaczonym miejscu na początku kwietnia. Korpus jazdy Azyatyckiej od 7 do 8000 ludzi przechodziło już tu tedy; i właśnie wychodzące ztąd 4 kompanie kanonierow i 20 armat, do Adryanopola poszły razem: kanonierowi są ci sami, którzy się tu od dawnego czasu pod dozorem oficyerów chrześciańskich ćwiczyli. Nowy Beglerbey Romelii wyszedł także już na czele 3000 Janczarow ćwiczonych w nowey taktyce; ci okazali największą pojętność, ale wiele ich kamratow zostało za swoją zuchwałość, do morza po wrzucanych. Ten generał odebrał od W. Sułtana pozwolenie iak stanie w Adryanopolu mieszkania w tym samem pałacu, gdzie sami Sułtani prze-mieszkuia, kiedy się udaia do Adryanopola; honor, który oprócz wielkich wezyrow, kiedy są na czele woyska, ieszcze nikomu niebył pozwolony.

Dawny Beglerbey Romelii, który był o niedbalstwo przeciwko buntownikom obwinianym, i skazany na iedną wyspę Archipelagu, uciekł i udał się do Saloniki. Wiadomo iż był bardzo ściśle związany z baszą Salonickiem, który się tylko przeciwko rządowi zbuntował i swoim się nadzwyczajnym meztwem wyratował; przymusił bowiem swego następcę, iż go woysku musiał kazać szanować i sam go z miasta wyprowadził, a on mu przez całą drogę na piersiach trzymał pistolet. Ministeryum się więc obawia, aby się obydwu z sobą niełączyli, ponieważ mając wiele stronników w tey prowincyi, mogliby wiele zamieścić.

Znaczna flotta ma być na naypierszy znak na końcu marca do weyscia na morze gotową; mówią iż będzie pod zupełnym rozkazem wielkiego admirała; sił iey ma wynosić 14 liniowych okrętow i 8 fregat, nierachuiąc kirlangis i innych o-

krętow. Jedni utrzymuią iż ma krążyć po Archipelagu, a drudzy, iż pojdzie na morze czarne; ostatnie zdanie iest powszechne.

Porta pozwoliła Wenecyi wolny przechod dla woiennych okrętow, przez Dardanelle i morze de Marmora, tak dalece iż mogą z woiennymi okrętami aż do kanału pod Konstantynopol podpłynąć. Wiadomo, iż kiedy rezydent Wenecki przyjechał na liniowym okręcie pod Dardanelle, musiał z niego wysiąść i na małym okręcie Tureckiem udać się do Konstantynopola: ten surowy zwyczaj trwał więcej iak dwa wieki, dopiero Selim III. dał osobiwszy dowod swej przychylności dla Wenecyi zniósł go teraz.

Z Genui d 16. Marca.

Francuzi oddali naszemu rządowi żamek dela Penna, należący do Vintimille, który byli opanowali dla wstrzymania dzeryci młodzieży rekwizycyney.

Francuzi wyladowali w Sawonie 10 do 12,000 namiotow; wiele woyska postawił w Voltri i w naszych okolicach: to wszystko oznacza iż mają wielkie projekta; ale mówią, iż niemogą iść poty na przod, poki nie będą pewni, czy mają nieprzyaciela otwartego, czy przyiaciela podeyrzanego za sobą, i z tego powodu ponowił z nowu kommissarz Salicetti żądanie o ustępienie Savony i Gavi. Na ostatney konferencyi, która miał z sekretarzem stanu, ponowił oświadczenia przyiaźni rządowi Francuzkiego dla rzeczypospolitey Genueskiej, i zbijał fałszywą nowinę, iakoby Francuzi chcieli oderwaniem iakiey Genueskiej prowincyi wynadgrodzić Króla Sardynskiego za Sabaudya.

Negocyacye względem pożyczki dla Francyi, były mowia na ukończeniu, i rząd miał im 10 mill. pożyczyć; lecz przybycie P. Drake ministra Angielskiego, który oświadczył, iż wszelkie posilki wyswiadczone Francyi, monarcha iego uzna za wypowiedzenie sobie wojny, odmieniło układ. Nierząd więc, ale tutejszy bankier pożyczcy Francuzom pieniędzy, tylko że nie 10 ale 5 millionow.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W P O N I E D Z I A Ł E K D N I A 18. K W I E T N I A 1796.

Z Paryża dnia 27 Marca.

Już tedy i głowa royalistów w Wandzie upadła: Charette został od republikanów złapanym, i wnet potym roztrzelany. Jenerał Hedouville pisał ztey okazji następujący list z Angers:

Niech żyje rzeczpospolita! Charette został złapanym; prowadzą go już do Angers, gdzie będzie stosownie do ustaw sądzonym i nie zadługo na śmierć skazanym.

Nawet na sefsyi wczorayszey rady 500 czytał już Audouin od Carnota biliet w którym, mu w następujących wyrazach o złapaniu Charetta donosi:

„Spieszę się donieść ci, iż znany Charette dostał się nakoniec republikanom w ręce. Ta wiadomość jest arcy ważną dla tego ci o niej donoszę, żebyś iey udzielił twoim kolegom.

Podpisano Carnot.

Po przeczytaniu tego bilietu, unieśli się kilku członków wykrzykiem ukontentowania; lecz wnet zwrócono się do porządku, skoro sobie przypominano iż ciało prawodawcze niemoże okazywać ani okrzyków ukontentowania, ani nieukontentowania.

Te wiadomości przyszły tu przez kuryerow. — W Bordeaux deklarował się wielki kupiec, mający jeszcze około 25 millionów w asygnatach w 700,000 liw. i goto-

wych pieniądzech, za niebędącego w stanie płacenia.

Dla naszego woyska robią jeszcze 100,000 fuzyi. — Z południowej Francyi wynoszą się znowu wiele ludzi; wiele osób, które dawniey były umknęły z Tulu, zostały na nowo aresztowanemi.

W politycznym adresowym kalendarzyku, który zamiast znanego kalendarzika królewskiego, wyszedł na teraźniejszy rok pod tytułem: Narodowy kalendarzyk Francyi, znajduje się dokładny obraz całkowitego przeistoczenia Francyi. Całkowicie bierąc, poprawiło się wiewskich gospodarzy dobre mienie znacznie przez rewolucyą, ale zato mieszczenie i rzemieślnicy utracili. Ale że stan mieyski, ma się do chłopskiego, iak na przykład ieden do sześciu, więc pokazuje się iż większość zawsze zyskała; otey części, która jest pod bronią, niemasz tu wcale mowy.

Jeżeli z 3000 millionów gotowych pieniędzy, które dawniey w cyrkulacyi były, ieden 1000 millionów z kraiu wyprowadzono, to nieuczyni żadney różnicy w dobrym mieniu poiedenczych członków kraiu, ponieważ z ubyciem pieniędzy, podnosi się ich wartość, a do tego, Francya wydaie z siebie tyle rzeczy że się możemy bez zagranicznych płodów obejść. Bieremy prawda zawsze bydło z zagranicy, ale dla czegoż? oto dla tego, iż cudzoziemiec

maiąc na ów czas mało pieniędzy, dawał go taniej iak nasz wiesniak, który go sam wolał chować. Kiedy Paryżcy gazeciarze podobne zastanowienia czynią, nie zaprzeczają przytym pomnożenia się royalistów wewnątrz kraju, i dodają następującą ważną uwagę. Jest to rzecz szczególniejsza, ale kilkokrotnym doświadczeniem poparta, iż niemal wszędzie ci ludzie, którzy swoje znaczenie i majątki jedynie tylko samej rewolucyi winni, są najsłabszymi iey nieprzyjaciółmi. Powiększej części ubodzy i nie nieznacący, nabyli w ciągu iey pozwolonemi, lub nie pozwolonemi sposobami znacznych majątków, i teraz niemogą tego znieść, żeby z swymi ubogimi; ale pocziwemi współbraci iednakich praw używali. Oni stanowią przez swoy sposób życia, przez trzymanie z sobą, osobny stan, mieyską szlachtę, przez nadzwyczajną rozrzutność klasę ludzi uczciwych. Trzeba ieszcze i to dodać, iż lubo ich byt zawisł od trwałości rzeczypospolitey, bojąc się atoli, za swoje postęпки sprawiedliwej kary, pragną powrotu tronu, gdzieby nie tylko mogli swoje pierwszeństwo utrzymać, ale nawet za przyspieszenie upadku rzeczypospolitey nadgrody się spodziewają.

Dyrektoryat wydał rezolucyą do generałów kommanderujących, którą ich upoważnił, żeby każdemu oficyerowi, który będzie chciał abszytu nie zbraniał go, ale żeby na iego mieysce, zaraz innych nasadzali, żeby każdy batalion był zupełnym.

Sesya d. 25. rady pięciuset. Jeden człowiek proponował, aby reszta przymuszoney pożyczki kazać wypłacić w mandatach; ale ten wniosek odrzucono, wystawiając, iż zamiar przymuszoney pożyczki niebył inny tylko aby afsygnaty cofnąć.

Sesya d. 26. Z okazji doniesienia o złapaniu i rostrzelaniu Charetta, domagał się Bentabolle, żeby dyrektoryat donosił o wszystkich ważnych nowinach urzędownie ciążu prawodawczemu. Zadał wyznaczenia kommisji, ktoraby to pytanie rozwią-

zała, czy dyrektoryat niemógłby ważniejszych wiadomości, a przynajmniej zwycięstw naszych zbroynych braci ciążu prawodawczemu donosić. Nie dla tego to czynię, rzekł, iż Charette rostrzelany został, to tylko był szef rozboyników, ale tu idzie o te wielkie zdarzenia, która mając się znowu rozpocząć wojna zrodzi. Lecz Thibault przełożył, iż ciążu prawodawcze, nie jest więcej konwencya, i niepanuje tak iak ona; potem iż trudno jest wiedzieć co może być dobre, a co szkodliwego dla ogłoszenia. Rada przystąpiła względem wniosku Bentabolle do porządku dniego.

Proponowano żeby wydrukować stan dobr, które mają służyć mandatom za hipotekę. „Aby kredyt mandatow zupełnie ugruntować, rzekł potym Bentabolle żądam aby tuteyszą giełdę ze wszystkim zamknąć, która się stała zgubą publicznego dobra, i zawsze ieszcze jest schadzką rabusiow; bez tey ostrożności niereczę za dobry skutek mandatow. „Propozycyą względem giełdy odesłano do kommisji, ale wniosek względem wydrukowania stanu dobr narodowych dekretoowano.

Projektu Defermonts względem płacenia mandatami, dekretoowano ieszcze po krotkich sporach następujące artykuły: 5) Zatrzymane intraty, iako też czynsze od domow, które na gotowe pieniądze kontraktowane, mają być w mandatach opłacane. Te arendy, które są na afsygnaty kontraktowane, mają być aż do 21. t. w afsygnatach opłacane, a potym w mandatach. 7) Nie zapłacone ieszcze dzierżawy z dobr na rok 3 rzeczypospolitey i za przeszłe lata mają być w części podług ustawy zbożem, a resztę w mandatach zapłacone. 8) Ustawa względem ritrat wexlowych zachowuje się w całości. Każdy kupiecki kommisant, który swego pryncypała sprzedał towary za afsygnaty, lub wexle na afsygnaty odebrał, chociażby ieszcze nie były zapłacone, jest uważany iako właściciel afsygnatow, i te czy odebrał, czy nie, jest obowiązany oddać ich tak swemu pryncypałowi iak ich odebrał. To samo się ma rozumieć i o innych kontrak-

tach. 9) Patenta i cła mają być w mandatach opłacane.

Ustawa, którą nakazano iż zaręczenia mandatowe mają być od właścicieli indolgowane, została na przełożenie dyrektoryatu, iżby było trudności czyniła nadzad cofnioną.

Z Brukseli dnia 31. Marca.

Mowią tu mocno iż młodzież naszego kraju od 17 do 25 lat ma być wzięta w rekrutycę i do armii odesłana, co nas bardzo zatrworzyło.

Wszystkie Francuskie woyska, które od Bonn aż po wyżey Andernach stały, ściągają się nad Mozelę, gdzie prawe skrzydło armii Sambry i Mozy pod komendą generała Jourdan w wielkim poruszeniu jest. Bada po wyżey Hundsriku formować wielki oboz; oprócz tego będzie jeden oboz pod Koblenz, drugi za Trewierem a trzeci między Trewierem i Luxemburgiem. Główna kwatery wszystkich obozów jest w Trewierze; pod Kolonią jest znowu wcale oddzielny oboz. Słychać iż armia Mozeli będzie wcale od armii Sambry i Mozy oddzieloną, i że pierwszą generał Beurnonville będzie kommanderował. Generał Jourdan miał donieść dyrektoryatowi, iż nie miał donieść dyrektoryatowi, iż nie przyjaciel znaczną częścią swej siły grozi niższemu Renowi, i że tu będzie miał do czynienia, dla tego chciałby być od komendy nad Mozela uwolnionym. — Wiadomość, iakoby generał Pichegru podziękował ze służby, miała w jego armii uczynić wielkie wrażenie.

Z Hagi d. 2. Kwietnia.

Na sefsy zgromadzenia narodowego d. 30 marca, czytana była nota Francuskiego posła obywatela Noel, w której doprasza się imieniem dyrektoryatu, aby rząd wydał rozkazy, żeby agenci rzeczypospolitey Francuskiej mogli obiać leżące w Hollandyi lub mogące się tam iść o-kazać Francuskich emigrantów dobra. Dopraszał się przytym aby agenci Francuscy niedoznali z strony rządu żadney przeszkody w zabieraniu na rzecz Francuzów, leżących dóbr w Xięstwo Bergenopzom do elektora Palatynatu należących, i podług prawa wojny na rzeczpospolitą spadającą.

cych. Te notę odesłano do kommisji zagranicznych interesów.

Obywatel van Leyden został sekretarzem, albo raczej ministrem zagranicznych interesów. Ostatni sekretarz stanów Quarles nie był wcale na liście. Sekretarzami niezwiennymi zgromadzenia, zostali obywatele van Laar i Bieleveld obranymi; obydwa szefowie partyi patryotycznej roku 1787. Gyzelaar i Seebery byli także na liście.

Obywatel Dibbets dawny pisarz zbiegłych reprezentantów Fryzlandyi, czytał zgromadzeniu adres w którym oskarża o uciemiężenie i gwałt teraźniejszy rząd Fryzlandzki; nazywa go uzurpatorem, i zakatem samowładności ludu &c. Poniewielkich sporach dekretowało zgromadzenie przesłanie tego adresu do najwyższej władzy konstytucyjnej w Fryzlandyi. — Na miejscu obywatela van de Castele jest dziś inny prezydentem obrany.

Wyszła teraz z druku lista od wydziału skarbowego, w której wyłącza przychody i wydatki od 31 Stycznia, aż do 31 grudnia 1795 roku. Przychód wynosi w ciągu tego czasu 53 miliony 784,527 zł. hol. do których wchodzi: 7 milionów od srebrnej i złotej monety, 16 milionów z dobrowolnej pożyczki od 7 czerwca, i 8 milion. z podatku 6 procentowego. Wydatki: na milicję, Hollenderskie garnizony, pensye &c. 6 mill. dla wydziału z przymierzenia lądowego 4 mill. dla wydziału marynarstwa 4 mill. na Francuskie rekwiizye przez wydział żywności 5 mill. dla rzeczypospolitey Francuskiej na 30 należących się 4 i pół miliona &c. W kassie zostało się 3 miliony.

Dzisiaj będzie 12 członków do kommisji wewnętrznej korespondencji wybranych. Ta kommisja będzie korespondować ze wszystkimi po prowincjach konstytucyjnymi władzami i z wydziałem konfederacyi, dla odkrycia i zapobieżenia wszystkim zamachom przeciw wolności i dobru krajowemu.

Nasz rezydent donosi nam z Madrytu, że w Kadyx stoi 14 liniowych Hiszpańskich okrętów i 16 fregat gotowych do wyścia na morze.

Z Wexel d. 31 Marca.

Przeszły niedzieli poszło 36 armat 24 funtowych przez Cresfeld z Wenlo do Düfseldorf, a dzień przed tym poszedł już tam był Cresfeldzki garnizon, który tymczasowo został garnizonem z Wenlo zastąpionym, ale i ten ma dalej poyść. Pod Düfseldorf zmocniaią się Francuzi nadzwyczaj i iak nuytęsze przygotowania do wojny czynią; nawet i mały garnizon, który w Kliwii stał ruszył spieszo d. 27 w wieczor do Düfseldorf. Do Kliwii przybył od kilku dni Francuzki kommissarz od dyrektoryatu, ze zleceniem przejrzenia wszystkich kas, i żeby ich dokładny stan był podany. Wszyscy mieszkańcy muszą na nowo podać w 48 godzinach podkarę potroyney exekucyi wielość swego majątku; pierwszy stan, który był w tey mierze sporządzony został od Francuzowiako niedokładny odrzuconym. Zaczęta znowu w Pruskich kraiach wybierać siano, owies, słomę &c.

“Nasz gabinet, mowi rapport Berliński, nie przestaje pracować około dobra publicznego, i podchlebiamy sobie, iż przy otwarciu kampanii północna część Niemiec, będzie przez neutralną linią od wszelkich przykrości wojennych zabezpieczoną.”

Z Madrytu d. 2. Marca.

Związki nasze z Anglią niezostaia już teraz w tak krytycznym stanie iak dawniej; z tym wszystkim dwor nasz nieprzestaje nuywiększey ostrożności zachowywać. Wydane rozkazy o rozbroieniu wojennych okrętów są nazad cofnione, i słychać iż wkrótce admirał Langara ma z flotą 15 liniowych okrętów wyjść na morze.

Z Sztokolmu d. 2. Marca.

Proceśs jenerała rządcy Pomeranii hrabiego Ruuth, już tak dobrze iak skoń-

czony; ostatnia instancya sąd naywyższy uznała go winnym i musi koronie około 324,000 reichstalerow powrócić.

Ten rok był dla dwóch naszych nuywiększych min, dla miedzianey w Fahlun i żelazney w Dannemora nader nieszcześnie. W pierwszy wszczął się wielki ogień, na który dotąd niebyło sposobu do ugaszenia go; tylko tyle dobrze, że przecię nikt nie postradał życia. Do drugiey wdarła się woda jednego jeziora, do którego kopiać przedarli się; otwor zatkany już prawdą, ale kopalnia ledwie za trzy lata może być użytą.

Z Turynu d. 12. Marca.

Listy z Sardynii donoszą, iż pomimo roztrpności Stamentego, nadzieia pogodzenia wszystkich partyi coraż to bardziey znika. Im bardziey się anarchia wkrada, tym więcey się tam zaboystwa pokazują. Rewolucyoniści nie tają się z tym, iż oczekają przybycia eskadry Francuzkiey z Tuluonu: listy z Nicy zapewniają iż już wyszła, i że się ma w pewnym miejscu złączyć z admirałem Richery, który niedawno wyszedł z Kadyx. Lecz mamy nadzieię iż admirał Jarvis uprzedzi to złączynię się z eskadrą Tulońską.

Pomimo wieści pokoiu, woiujące armie zmocniają się i nawet zbliżają się do siebie. Genuńczykowie bardzo są zatworzeni, na widok tak wielkich poruszeń. Jeden kupiec który powraca z Genui, i dla wielkich śniegów, musiał 6 dni zabawić w Rochetta, powiada, iż Austriacy wielkie siły postawili w Poisuolo przy Novi domyslaia się iż gdyby Francuzi chcieli iakiego gwałtu użyć przeciwko fortecy Gavi, którey się iako i Sawony u Genuńczyków dotąd bez skutku dopominali, że ią Austriacy opanują. Pożyczka 30 millionow, także ich ominęła; ale mówią iż dostaną może 5 do 6 millionow od Genuńczyków.

DONIESIENIE.

Jozef Styczyński wzrostem cienki, wysoki, nosa przydłuższego, w krotce po swym z żydostwa nawroceniu wzięwszy ślub z Kunegundą Szymanską w Sandomierzu, a mało co znią mieszkawszy, był niegdys w woysku J. C. K. M. potem chorowity pokazał się w Sandomierzu, z kąd więcey iak od roku prawie zniknął, i dotąd o nim wiedzieć nie można. Na miłość bliźniego uprasza tedy osieroconą, ktoby wiedział, czy żyje i gdzie się obraca, aby znać dać racyt do Konsystorza Sandomierskiego.